

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพิมพ์จดหมายธุรกิจ
วิชาเครื่องใช้สำนักงานในงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒
สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

นางสาวอลิณพีริศา สุธัฒนาถพงษ์
ตำแหน่งครู สาขาวิชาการเลขานุการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่มีการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการโรงแรม มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพิมพ์จดหมายธุรกิจ หลังใช้แบบฝึกทักษะ (๓) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนในรูปแบบการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจ การประมาณค่า ๕ ตัวเลือก มี ๕ ระดับ มีอำนาจจำแนกร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่มทดลองเป็นแบบเจาะจง จำนวน ๒๐ คน และกลุ่มเป้าหมายที่มีคะแนนทดสอบมีคะแนนน้อย ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๒๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ลักษณะของแบบทดสอบ คือ การสอบพิมพ์จดหมายธุรกิจ ๑ ข้อ ในเวลาที่กำหนด ๒๕ นาที คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน เป็นการสอบจดหมายธุรกิจ ๑ ข้อ เป็นข้อสอบชุดเดียวกัน ในเวลาที่กำหนด ๒๕ นาที คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ซึ่งควบคุมเนื้อหาที่เรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะ การพิมพ์จดหมายธุรกิจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปใช้กับกลุ่มทดลอง ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย (บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๖ : ๑๕๓) ได้ให้แนวทางในการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจ วิชาเครื่องใช้สำนักงานในงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการโรงแรม พบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๕๕ คะแนน และ ๗.๗๕ คะแนน มีความก้าวหน้า ๔.๒๐ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ผลของความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่ามีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๒$, S.D. ๐.๐๖) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามแนวทฤษฎีของลิเคอร์ท เลวิน ตามแบบสอบถามของ (บัวชุม ศรีสะอาด ๒๕๔๕ : ๕๐-๑๐๐)